

SĂ ADÂNCIM TOT MAI MULT COLABORAREA DINTRE MUNCITORI ȘI TEHNICIENI

Tehnicienii din Valea-Jiului au pus zilele trecute bazelo asociației lor științifice afiliată la Asociația Științifică a tehnicienilor din R. P. R.

Având de scop ridicarea nivelului științific și ideologic al tehnicienilor noștri, stimularea creațiilor științifice care contribuie la dezvoltarea științelor în R. P. R., ușurarea cunoașterii științelor tehnice sovietice și de a lupta împotriva curentelor reacționare din domeniul științelor tehnice, noua asociație constituie și ea unul din factorii care vor aduce o contribuție de seamă la dezvoltarea socialismului în țara noastră. Iată de ce înființarea acestei societăți este salutăată cu bucurie de muncitorii și tehnicienii mineri, ca și de toți oamenii muncii din Valea-Jiului.

Lupta pentru Plan, lupta pentru construirea socialismului, pentru clădirea viitorului luminos al patriei noastre — lupta ce intrucește sub steagul Partidului toate forțele creatoare ale poporului — ne cere tot mai multe energii. Nu ne putem inchipui aceste energii numai în forța fizică a omului. Ele trebuie simule naturii, trebuie smulse mașinilor, trebuie create prin progresul științei și tehnicii. Pentru aceasta era necesar înființarea unui organism corespunzător, a unui organism care să ajute la ridicarea corpului nostru de tehnicieni la înalțimea sarcinilor pe care lupta pentru construirea socialismului îl pune în față.

Regimul nostru de democrație populară se deosebește fundamental de regimul capitalist de ieri. Ca urmare a acestui fapt, poziția și rolul tehnicianului de azi.

Sub regimul capitalist capacitatea și munca tehnicianului erau puse în slujba claselor exploatare. Nu vorbim aici de pseudo-tehnicianii proprietari de fabrici, întreprinderi care făceau parte din rândurile ticăloase ale exploatarelor.

Tehnicienii cluștii — care nu erau uneltile patronilor — erau exploatați așa cum erau exploatați toți oamenii muncii, iar dezvoltarea lor profesională, era îngrădită de tot felul de piedici. Cu totul alta este situația tehnicianului în noua societate, în regimul nostru de democrație populară.

Principalele mijloace de producție fiind trecute în proprietatea Statului ca bunuri ale întregului popor muncitor, rolul tehnicianului nu mai intră în buzonul capitalistului exploatare, ci vine să întărească avutul colectiv al celor ce muncesc; deci capacitatea și munca tehnicianului numai sunt puse în slujba claselor exploatare, ci în slujba poporului. Numai în regimul nostru de democrație populară, când tehnicianul a devenit un adevărat constructor al societății socialiste, munca sa se bucură de toată cinstea ce i se cuvine. Numai în regimul nostru de democrație populară, tehnicianul îi sunt deschise toate drumurile către cele mai înalte culmi.

Conștient de rolul său în noua societate, tehnicianul trebuie să fie strâns legat de Partid și de clasa muncitoare. El trebuie să caute prin toate mijloacele să ușureze munca omului, să o facă mai productivă și mai plăcută.

Dorința muncitorului de a produce mai mult și mai bine, trebuie să găsească în tehnician un sprâjin real și imediat. Munca inovatorilor, raționalizatorilor, frunțașilor în producție ca și a celor rămași în urmă, trebuie să se bucure de o deosebită atenție și de sprâjin din partea tehnicienilor. Tehnicianul trebuie să găsească în muncitor și muncitorul în tehnician, un tovarăș ideal de muncă. Numai unind, imbinând strâns munca tehnicianului cu a muncitorului, cu a minerului, putem să luptăm cu succes pentru îndeplinirea sarcinilor noastre în cadrul Planului de Stat, numai așa putem lupta cu succes pentru construirea socialismului, pentru progresul Patriei noastre.

Trebuesc lichidate fără întârziere rămășițele, mentalitățile învechite, a unor tehnicieni de a privi de sus, cu aroganță pe muncitori, după cum trebuesc lichidate fără întârziere rămășițele mentalităților greșite a unor muncitori de a privi pe tehnicieni ca pe

(Continuare în pag. IV-a)

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Zori Noi

ORGAN AL P. M. R. PENTRU VALEA JIULUI

„INTAMPINAM ANUL NOU IN MUNCA LA 7 NOEMBRIE!”

Acesta este angajamentul grupei lui Moraru Gheorghe dela mina Lonea

Terminase încă o săptămână de muncă. Prima săptămână de muncă pe cel de al treilea trimestru al anului. Fumiga zădă, la care îl scosea colivă, l-a înviorat. Și-a stins lampa de siguranță și s-a îndreptat spre lămpărie să o dea în primire.

— Hai la tren mai Morar, să mai stam jos o teacă. Ne mai odihnim puțin, sunt oboșit — îi spusese Marian Adrian, unul din ortaci din grupa sa, după ce au predat lămpile.

— Vin acumă mă! Marian. Ma duc întâi să-mi iau foaia dela Moldovan. Vin și eu îndată.

Moldovan, dela biroul de normare care le imparte zărele, era gata de plecare. Era aproape două și jumătate după masă. I-a întins zarul grabit și au plecat împreună.

Când Moraru a eșit din nou în curtea exploatarei, a desfăcut zărul. Așa e obiceiul lui. Mai întâi trece cu ochii peste titluri să vadă ce e nou, apoi, acasă citește mai întâi articolele ce-l interesează mai mult; acelea despre mineri.

Ii plac mult aceste articole. Scrie despre ei, despre munca și greutățile lor.

— Răsfoind ziarul, de data asta a rămas surprins. Ochiul îi fugeau peste rândurile ziarului.

— Străncii mineri mai sunt ăștia! Și-au îndeplinit planul! Uite și chipurile lor!

Un huruit surd de roți, l-a făcut să sara ca ars. Trase de locomotiva electrică, vagoanele încărcate cu mineri ce eșiseră din șut, au pornit spre Lonea. Și-a luat repede ciutacul la spinare și s-a urcat în ultimul vagon prins din urmă.

— Am să citeșc foaia acasă. Întâi mă spăl, și mă așez în pat. I se părea că trenul electric care-l duce în fiecare zi de acasă

la mână și dela mână acasă, merge prea încet.

Lupa de dimineață, Moraru s-a sculat mai devreme ca oricând. A mui așteptat aproape o jumătate de ora până la plecarea trenului spre Jief. Ar fi mers pe jos să ajungă mai devreme, însă a așteptat să plece trenul. Se putea să-l ajungă din urmă.

Ajunș la mână, și-a strâns ortaci din schimbul cu care lucrează și începu să le spună:

— Mai tovarășilor, voi ați aflat de victoria lui Pop Ludovic?

— Cum să nu — îi răspunse Marian Adrian. Două am citit și apelul lui către muncitorii din întreaga țară. Ne chemă la luptă pentru îndeplinirea Planului înainte de termen.

— Trebuie să răspundem la apelul lui — interzise oganetașul Gheorghe al lui Florian.

— Eu zie să intrăm mai curând în mână și să găsim în abataj minerii din schimbul lui Iuh Gheorghe. Acolo o să ne consultăm cu toții: cum trebuie să muncim mai bine. Eri am citit în „Zori Noi” cum a muncit Pop și ai lui. Așa va trebui să muncim și noi.

Și împreună cu Moraru, cei 4 ortaci ai lui s-au îndreptat spre puț. Au intrat în colivie aproape primii, și au coborât în adânc.

In abataj era linște. Cu lămpuțe pe genuchi așezați pe butuc, 9 mineri ascultau cu mare

(Continuare în pag. III-a)

La atelierul de grup al minei Aninoasa campania calificării se desfășoară cu intensitate

În luna Martie, pe lângă atelierul de grup al minei Aninoasa a fost deschisă o școală de perfecționare pentru mecenții de crațere. Zilele trecute, acest curs de perfecționare a luat sfârșit, în urma căruia 28 mecenți au devenit specialiști în întreținerea, maniplarea și repararea crațelor în mină.

După încheierea cursurilor de perfecționare pentru mecenții de crațere, tot pe lângă atelierul de grup al minei Aninoasa, zilele acestea a fost început un nou curs de perfecționare pentru electricele și mecenții mineri, curs care este frecventat de 36 muncitori. Lecțiile sunt predate de tehnicienii și inginerii atelierului de grup al minei Aninoasa.

PRIN ACESTE ȘCOLI DE PERFECȚIONARE, LA ATELIERUL DE GRUP AL MINEI ANINOASA SE RIDICĂ NOII CADRE DE MUNCITORI DE FRUNTE, NECESARI EXTINDERII ȘI ÎNTREȚINERII MECANIZARII ÎN MINA, CARE ALături DE MINERII SA LUPTA CU SUCCES PENTRU SPORIREA PRODUCȚIEI DE CARBUNE.

E. BOCANCIOS, coresp. vol.

NE SCRIM MINERII DELA BĂILE

Ne scriu minerii aflați la băi. Aproape cu fiecare poștă la redacția ziarului nostru sosesc scrisori trimise de cei care-și petrec concediul de odihnă la munte, la mare prin stațiunile balneo-limaterice.

„Aici e foarte frumos. Suntem îngrijiiți cum nu se poate mai bine. Și înțors în producție... Fiecare scrisoare, fiecare rând, fiecare cuvânt al lor exprimă mulțumirea de a fi putut petrece un concediu de adevărată odihnă, un concediu care-i refacă, îi însănătoșează, îi întărește pentru o nouă muncă.

Fiecare scrisoare aduce cu ea recunoștințe de totdeauna față de Partid, recunoștința oamenilor muncii pentru tot ceea ce Partidul a făcut pentru ei.

Minerul Muszka Iosif, șef de grupă la mina Petrița, a cărui scrisoare o redăm mai jos, se numără printre minerii frunțași ai minei Petrița. În mină lucrează de 54 ani, însă acesta este primul său concediu de odihnă pe care-l face la băi.

Iată ce ne scrie tovarășul Muszka dela Băile Herculane:

Tovarășe Redactor,

Sunt fericit că am ajuns ziua să vă scriu dela Băile Herculane, unde iau fac concediul de odihnă.

Când am văzut că e de bine și de frumos aici, cum suntem îngrijiiți, mi-am adus aminte fără să vreau de timpurile grele pentru noi cel ce muncim. Dece oare n'am avut și înainte parte de asemenea bucurii? Muncim pentru capitaliști care din truda noastră își strângeau averi, bunătași, în

14 IULIE 1789-14 IULIE 1949

160 de ani dela căderea Bastiliei

Și acum sa și odihnă în lupta dusă împotriva asuprii, poporul francez serbează în ziua de 14 Iulie, a 160-a aniversare dela căderea Bastiliei.

Sau sears de atunci 160 de ani în care poporul francez neparșind o clipă tradiția luptei revoluționare, a continuat lupta revoluționară, a continuat o zi de zi pentru cucerirea libertății.

Era în vara lui 1789, an de îngropare a învioricului feudal Poporul fremăta, cutremurând temelile puterile ale unui orânduri scârbe pietri.

Două sute de mii de nobili și clerici, scârbiți în moartea propriilor lor decedente, înceeau în spasmuri agonice să jiuiea sub jug poporul celor 25 de milioane înțecări disperate, și de zi tot mai slabe, mai lăra oco.

Sub lozincă Libertate — Egalitate — Fraternitate, forțele deslănțite ale poporului înălțeau ultimele lierări ale fiarei răpuse.

Prin miștile luminate ale vechiului, dorul de libertate devenea mai aprig, mai aprig.

În ziua de 5 mai a anulășan, în palatul dela Versailles, se convoacă prima adunare festivă a Statelor Generale, la care participă și regele, anunțând începutul adunării, restabilind ordinea financiară în țară.

La 17 Iunie, reprezentanții poporului și ai burgheziei revoluționare — Tiersa etat — le cere se adătura câmpia nobilă și preoți, formând 96 la sută din întreaga adunare, se declară Adunare Națională.

Întreaga Franțoa al XVI-lea trănăie 20.000 de muncitori pentru a înșubzi noșterea. Școlul e departe de a fi aprig.

În 12 Iulie se declară stare de asediu. Revolta în toi. Cu două zile mai târziu, la Hotel de Ville, reprezentanții revoluționari se întrunesc. Forțele poporului mobilizate încep marșul către Bastilia, fortăreața-simbol al ab.

(Continuare în pag. III-a)

timp ce noi flămânțeam și nu puteam agonisi nimic.

La odihnă tot ei mergeau. Ei bencheteau și se făceau în vilele dela Herculane risbind în desmăj truda noastră prin caznourile dela Sinau, Constanța, sau altele. Pentru noi nu aveau altceva mai bun decât întinericul din fundul minei.

Așa am lucrat eu în mină timp de 34 de ani. Și în 34 de ani nimeni nu s'a îngrijit să fii irinșis la băi, la odihnă pentruca să-mi refac puterile irosite în alăta muncă.

Dar acum situația s'a schimbat. Partidul nostru ne poartă de grijă.

Aici ne bucurăm de o îngrijire cum n'am crezut. În fiecare dimineață suntem văzuți de medicul apei. Facem băile prescrise de el, viol ne odihnim în parcuri. Măncarea este foarte bună și îndesulătoare. De două ori pe săptămână luăm parte la șed'nțele sindicale pe care le șinem. E o plăcere să vezi muncitori de toate categoriile cum chies în parcuri cărți luate dela bibliotecă. Ne odihnim, dar timpul acesta îl folosim pentru a ne îmbogăți cunoștințele.

Apoi, vorbim între noi despre muncă, despre viață, despre ceea ce a făcut Partidul pentru noi.

Și cu toții ne-am hotărât ca întors la lucrurile noastre de muncă să muncim mai dărz, cu puteri înzecite pentru a îndeplini Planul de Stat înainte de termen. Cu munca noastră hotărâtă noi vrem sa răsplătim Partidul pentru nemărginita sa crăjă ce ne-o poartă.

MUSZKA IOSIF

DIN EXPERIENȚA MUNCITORULUI SOVIETIC

O ȘCOALA STAHANOVISTA CE DESERVEȘTE MAI MULTE UZINE

În orice întreprindere sovietică există școli stahanoviste. Acest lucru îl veți constata pretutindeni în țara Sovietelor. Școlile acestea nu se aseamănă cu obișnuitele școli din învățământul public. Aci nu veți vedea pupitre și table, atât de caracteristice pentru orice așezământ școlar. Studiile se fac de obicei direct în secțiunile uzinelor și fabricilor, lângă mașinile-unelte, motoare și agregate, la care lucrează muncitorii. Școlile stahanoviste sunt conduse de frunțașii în producție — stahanoviștii — oameni care și-au însușit la perfecțiune tehnica profesiei lor.

Este interesant să menționăm următorul fapt: prima școală stahanovistă a luat ființa în anul 1935, adică trei luni după ce Alexei Stahanov, minerul din Basinal Donețului, a stabilit vestitul său record, care a însemnat inaugurarea unei noi etape, mai superioare, în întrecerile socialiste. Acest fapt a oglindit clar dorința inovatorilor în producție să-și popularizeze cât

se poate mai larg experiența lor. Respectând cu sfințenie prima poruncă a întrecerii socialiste, și anume: „Ai obținut succesul urmărit — ajută-l și pe camaradul tău!” — ei învăță pe muncitorii rămași în urmă și le împărtășesc „secretul” înaltei lor măestrii.

În prezent numărul școlilor stahanoviste se cifrează cu zecile de mii. Ele funcționează lângă înaltele furnale, în mine, în secțiuni ale uzinelor, la depourile de cale ferată, la șantierele de construcție și la stațiunile de mașini și tractoare. Astfel, anul trecut, numai la fabricile de încălziminte, învășau în școlile stahanoviste peste 10.000 de muncitori. Productivitatea muncii a crescut la ei cu 25—50 la sută. Se înțelege dela sine că respectiv au sporit și câștigurile lor.

Anul acesta în activitatea școlilor stahanoviste s'au introdus numeroase noi metode și elemente, care au sporit și mai mult valoarea acestei forme minunate de ajutor mutual, cam-

raderese. Înainte vreme în aceste școli învășau de obicei numai muncitorii din aceeași echipă sau din aceeași secțiune, iar numărul lor nu depășea 6—8 oameni în fiecare cerc de studii. Acum însă se crează așa numite școli stahanoviste pentru deservirea simultană a mai multor uzine. Avantajul lor constă în faptul că în noule școli învășă câte 15—20 muncitori de aceeași profesie, dar dela diferite întreprinderi. În felul acesta experiența inovatorilor poate fi extinsă mult mai repede și la alte întreprinderi, iar numărul acelor care urmează pilda lor crește simțitor.

Primele școli stahanoviste pentru muncitorii dela diferite întreprinderi au fost create la uzinele „Linotip” din Leningrad din inițiativa muncitorilor Victor Arhangheleschi și Ivan Glencenco, precum și a comitetului sindical. Cum lucrau ei? Despre acest lucru a povestit recent Victor Arhangheleschi.

— Pe la mijlocul anului trecut, am fost unul din primii la

uzinele „Linotip” pentru a aplica metode rapide de prelucrare a metalului. Mi-am pregătit seula speciale și noni dispozitive pentru prelucrarea simultană a 5—8 piese și astfel am început să îndeplinesc câte 5 norme pe zi. Se înțelege că colegii mei muncitori dela freze, au manifestat un viu interes față de experiența mea. Am deschis „o școală”. Iar după ce cursul a fost terminat, am complectat o a doua și a treia promoție. În felul acesta toți strungarii dela freze au început să aplice noule metode de lucru, pe care și le-au însușit la școală. Și atunci n'am gândit cum să facem ca și muncitorii dela alte întreprinderi să învețe din experiența noastră?

M'am dus la comitetul sindical și le-am dat sfatul să creeze o școală stahanovistă care să deservese simultan mai multe întreprinderi. Propunerea mea a fost susținută. Comitetul sindical s'a pus în legătură cu întreprinderile vecine și le-a cerut să

(Continuare în pag. III)

PAGINA TINERETULUI

VICTORIA TOV. POP LUDOVIC - Prilej de învățatură și noi angajamente pentru minerii dela abatajele de tineret

Victoria în muncă a minerului Pop Ludovic dela Petrița care împreună cu echipa sa da cărbune în contul anului 1950, a fost un prilej de noi angajamente pentru minerii din Brigada U. T. M. din minele Văli Jiului.

Stimulați de marea realizare, tinerii minerii s-au hotărât ca urmând exemplul lui Pop Ludovic, să îndeplinească înainte de termen Planul de Stat.

Scrisorile sosite zilnic la redacția noastră, confirmă acest fapt.

Folosind experiența lui Pop, organizându-și mai bine munca, reducând absențele nemotivate, economisind explozivul și materialul lemnos, luptând pentru calitatea carbunelui, toți tinerii sunt decși ca prin munca lor să servească drept pildă, nu numai minerilor din Valea Jiului, ci și celor din întreaga Republică.

Victoria lui Pop, a fost un prilej de angajamente entuziaste și concrete pentru ei.

Astfel, minerii din brigada U.T.M. a tovarășului Puiu Nicolae dela Lonea, își dau angajamentul ca — organizându-și mai bine munca, nepișind nemotivat dela lucru, luptând zi cu zi pentru o producție mai mare și de mai bună calitate; îndrumând și ajutând ortacii fără experiență — SA TERMINE PROGRAMUL DE PRODUCȚIE PE 1919 PANA LA DATA DE 7 NOEMBRIE.

Urmărind aceeași pildă, tinerii din brigada tovarășului Pop Ion 39 dela Aninoasa ne scriu: „SUCESUL OBTINUT DE TOVARĂȘUL POP LUDOVIC ESTE UN EXEMPLU DEMN DE URMAT PENTRU TOTI MINERII DIN VALEA JIULUI. PENTRU TOTI CEI CE MUNCESC DIN TARA NOASTRA.

SUCESUL LOR INSA NU TREBUE SA RAMAE IZOLAT. DATORIA NOASTRA ESTE SA I URMAM. SA LUPTAM PENTRU INDEPLINIREA PLANULUI MAI DEVREME, SA AJUNGEM CA FIECARE GRUPA, FIECARE SECTOR, FIECARE MINA, SA DEA CAT MAI CURAND CARBUNE IN CONTUL ANULUI CE VINE...

NOI, MINERII DIN BRIGADA U. T. M. DELA MINA ANINOASA, NE LUAM ANGAJAMENTUL SA MUNCIM NEBOȘII PENTRU A AJUNGE CA PANA IN ZIUA DE 7 NOEMBRIE SA PUTEM INCHIEIA PLANUL PE 1919.

DE AZI INAINTE, VOM MUNCII MAI BINE, MAI ORGANIZAT SI VOM LICHIDA CU ABSENȚILE NEMOTIVATE DELA LUCRU.

În încheierea scrisorii, tinerii lansează un apel către toți tovarășii tineri și vârstnici din Valea Jiului: „SA MUNCIM CU SUFLET TOVARĂȘII MINERII, SA LUPTAM NEBOȘII, PENTRU A DA TARI CAT MAI MULT CARBUNE, DUPA EXEMPLUL TOVARĂȘULUI POP LUDOVIC DELA PETRIȚA.”

La fel, șeful Brigăzii U.T.M. dela Lonea, tovarășul Petric Petru, își dau angajamentul în numele ortacilor săi ca să îndeplinească Planul de Stat, până la — cel târziu — 15 noiembrie.

Din aceste angajamente, reieșe clar faptul ca, tinerii din abatajele prețuese și vor să se călăuzească în munca lor, de exemplele frumoase ale celor mai vârstnici.

Ei sunt mijloace noi prin care tinerii vor putea să-și măsoare propriile lor forțe; să-și dezvolte și să-și înmulțească realizările din viitor; să-și îmbogățească pe zi ce trece, mai mult experiența în munca, participând efectiv la marea operă a construirii socialismului în țară.

Urmând exemplul lui Pop Ludovic, tinerii minerii din Valea Jiului, vor dovedi muncitorilor din întreaga țară posibilitățile și elanul lor creator.

Continuând mereu pe același drum, ei vor deveni cadrele bine pregătite, ce vor înlocui cu succes pe minerii mai vârstnici primind pentru aceasta sprijinul și încrederea Partidului nostru.

INAINTE, PENTRU DEPAȘIREA PLANULUI DE STAT PE ANUL 1949.

Tineretul dela Minele de Fier dela Boufari muncește cu spor în producție

Alături de muncitorii vârstnici angajați în lupta pentru îndeplinirea cu cinste a sarcinilor ce le revin în cadrul Planului de Stat, tinerii depun eforturi din ce în ce mai mari în muncă, contribuind cu elanul lor tineresc la mărirea producției, la îmbunătățirea condițiilor de lucru pentru toți cei ce muncesc.

Astfel, la mina de fier „La Boufari” de Jos, tânărul Boldoa Șofronie, decorat cu „Ordinul Muncii” a depășit norma pe luna iunie cu 100 la sută. La fel, tânărul Răuș Frandafir, în aceeași luna a depășit norma cu 50 la sută.

Succesele tinerilor dela minele de fier din Boufari, însușite în care tineretul minerilor dela Mina de Fier din Boufari luptă pentru îndeplinirea sarcinilor ce-i revin, ogăduiește largă sa contribuție la mărirea unei vișii mai bune pentru toți oamenii muncii din țara noastră.

DIN MUNCA TINERILOR DELA ABATAJELE DE TINERET DIN LONEA

Aspecte pozitive și unele lipsuri

Printr-o muncă susținută, cele trei grupe de tineret dela abatajele din Lonea au reușit să obțină frumoase succese în activitatea lor.

Astfel, grupa tovarășului Petric Petru a obținut în luna iunie, o depășire medie de normă de 20 la sută, pe schimburi; Petric Petru 52 la sută peste normă; Deak Ventzel 13 la sută. Puiu Nicolae, rămânând însă cu 5 la sută sub normă.

Grupa lui Bonke Iosif, a realizat pe luna iunie o depășire medie de 28 la sută, pe schimburi; Bonke plus 39 la sută; Soez I. plus 10 la sută; Brad Victor plus 25 la sută. Deasemeni și grupa tânărului Morariu Gh. a realizat depășiri de tot atât de frumoase.

În intervalul dintre 1 și 10 iulie, s-au putut înregistra rezultate tot

atât de îmbucurătoare, la toate cele trei grupe.

Astfel, grupa lui Petric are o depășire medie de 3 la sută; grupa lui Bonke 14 la sută, iar grupa lui Morariu 66 la sută.

Prin aceste depășiri, majoritatea schimburilor, dau acum carbune în contul altor luni.

Schimbul lui Petric de carbune în contul primei jumătăți a lunii octombrie; schimbul lui Puiu recuperând rămânerea sub normă din iunie, lucrează în a doua jumătate a lui august, la fel cu și schimbul lui Ventzel.

Din grupa condusă de tânărul Bonke, schimbul condus de el da carbune în contul lunii septembrie, încă dela data de 9 crt.; schimbul lui Soez din ziua de 1 crt., da pentru prima jumătate a lui august, iar schimbul lui Bradu, pentru a doua jumătate a aceluși lună.

În ceea ce privește grupa lui Morariu, ea da carbune numai în contul lunii curente, deși a înregistrat mari depășiri pe perioada 1 iunie — 10 iulie. Aceasta, pentru faptul că a avut de recuperat rămănerile în urma ale grupelor rămânând, care nu îndeplineau norma din cauza muncii de organizare.

Paralel cu mărirea producției de carbune, se poate constata în unele din schimburi — Petric Petru spre exemplu — o economisire de material exploziv și lipsa absențelor nemotivate.

Toate acestea dovedesc că tinerii dela abatajele de Lonea, muncesc cu hotărâre, pentru a da o producție cât mai ridicată și prin urmare, pentru îndeplinirea înainte de termen a Planului de Stat.

Se pune însă întrebarea, dacă munca depusă nu prezintă și unele deficiențe; dacă s'a ajuns într-adevăr la realizarea unui maximum posibil?

Răspunsul este însă că fata de realele posibilități ale tinerilor, rezultatele ar putea fi mai frumoase; depășirile mai mari.

Și față care sunt cauzele?

În primul rând, organizația U. T. M. din Lonea, nu a dat concursul și îndrumarea necesară.

Acțiunile întreprinse au fost lipsite de continuitate, în etape de timp, cu intermitențe.

Mai există grupe sau schimburi în care absențele nemotivate nu au fost cu desăvârșire lichidate. Schimbul tovarășului Puiu Nicolae, a rămas sub normă în luna trecută, cu 5 la sută, numărul absențelor ridicându-se la 18, ceea ce înseamnă peste 72 tone de carbune neextrase.

Deasemeni rămânerea sub normă a celelalte grupe, se datorește lipsel de calificare profesională a majorității dintre tineri și aceasta pentru că organizația U. T. M. n'a lămurit pe tineri asupra importanței calificării, nemobilizând un număr cât mai mare în școlile

de perfecționare.

Mal departe, insuficient lămuriri asupra muncii de armare din abataje, există minerii foarte buni, sărguincioși și bine pregătiți care nu acordă importanța necesară a acestei munci, îngreunând astfel activitatea tovarășilor din schimburile următoare.

Acesta este cazul tovarășului Petric Petru. Întotdeauna împreună cu ortacii săi în fruntea celorlalte grupe și brigăzi, dela un timp încetare, în ceea ce privește armarea, munca brigăzii sale a rămas în urmă, oferind astfel altor brigăzi, posibilitatea de-a-l întrece.

În fata acestor lipsuri, care dacă acum sunt inerente, nu trebuie să se menție în viitor, se cere o soluționare justă; soluționare de care direct răspunzătoare este organizația U. T. M.

Trebuie prin urmare ca organizația să ducă o muncă susținută; o muncă permanentă, în care să nu existe perioade de stagnare. Primul obiectiv al acestei activități, va fi antrenarea tinerilor minerii în munca de organizare, unde vor găsi în permanență îndrumări și sprijin.

În al doilea rând, stimularea tinerilor în număr cât mai mare, pentru frecvența și participarea activă, în cursurile de calificare miera.

Pentru lichidarea absențelor nemotivate, tot organizației îi revine sarcina de-ași însuși munca printre tineri, lămurind urmările acestui fapt asupra producției și asupra însăși tovarășului respectiv, prin scăderea salariului.

În ceea ce privește organizarea muncii din abataje, tehnicienii sunt acei cărora le revine sarcina de-a înlătura lipsurile în organizarea muncii, colaborând, săbramând și criticând în mod constructiv pe tovarășii minerii.

La rândul lor, tinerii din abataje, le revine datoria de-a nu neglija muncile auxiliare în dorința unor cât mai mari depășiri la extracția propriu zisă a carbunelui; de-a colabora între ei; de-a considera muncile neproductive,

prin buna lor executare — tocmai un punct de pornire în lupta mare pentru ridicarea producției și muncii.

Nu mai în acest fel, se va reuși ca abatajele de tineret să se plaseze în fruntea tuturor celorlalte abataje, servind ca exemplu tuturor minerilor.

Colaborând sub îndrumarea U.T.M.; cu ajutorul Partidului și sprijinul de tehnicieni. Însușindu-și critica atunci când ea este justă și constructivă; continuând munca cu același elan de până acum, tinerii dela abatajele de tineret din Lonea, vor reuși să ofere tuturor pilda unei munci consistente, bine orientate, în folosul lor și al întregii colectivități.

Concurenții noștri la competițiile C. T. M.

Printre tinerii concurenți la campionatele regionale C. T. M., care au avut loc duminică trecută la Petroșeni, din Județean Valea Jiului, sau prezentat elemente cu serioase perspective de viitor. Prezentăm pe doi dintre cei mai promițători tineri:

LUPAȘ GHEORGHE și FURNEA IRINA

Tânărul Lupaș Gheorghe, este fiul fruntașului în producție, minerul Lupaș Iustin dela Lupeni. N'are decât 20 de ani și s'a distins ca unul dintre cele mai bune elemente la regionalele C. T. M.

Îi place sportul și pe lângă munca sa din mină unde lucrează ca fierar, pe lângă activitatea politică dusă în cadrul U. T. M., tânărul Lupaș Gheorghe, găsește timp suficient și pentru antrenamentele sportive.

„Sportul mi-a plăcut întotdeauna. — NE SPUNE EI. — încă de când am fost mic”.

Până acum a participat la nemulțumite concursuri, unde întotdeauna s'a clasat primul.

„În 1944 am concursat la Parang la concursurile de sky. În 1945, la slalom și coborâre directă, tot acolo.

Când s'a ținut în 1946 Concursul Național Sindical, am fost clasat al zecelea pe țară și al doilea pe Valea Jiului.

Am jucat și foot-ball în echipa U.T.M. dela Lupeni”.

Urmând mai departe cu aceeași râvnă antrenamentele, acum, tovarășul Lupaș Gheorghe, excellează la fugă 1500—3000 m. plat.

La competițiile regionale s'a clasat primul. Departe de a se îmbăta de propriile succese, tânărul Lupaș Gheorghe continuă să se antreneze serios.

„Fac sport și muncesc.

Vreau să ajung până la București și de acolo mai departe; să fiu un bun alergător, care prin performanțele mele să arăt tuturor, că Valea Jiului nu are numai minerii ci și sportivi fruntași”.

Furnea Irina, are numai 17 ani.

Tatăl ei e miner la sectorul IV Petroșeni. O fată sglabic, cu privirea jucăușă de copilărie. Sport „oficial” nu face de mult timp.

„Era înainte de crosul „Să întâmpinăm 1 mai”. Lucram la Lumpel, când tovarășul Hegy dela Sindicatul Constructori, mi-a propus să particip la alergări. Am primit. Puterile mi le încercasem în joacă, cu prietenii mele și aveam încredere.

Am concursat la 500 m. plat și am eșit prima. Îi făcusem într-un minut și 32 secunde.

Cu un debut atât de promițător, tânără Furnea s'a remarcat. A eșit prima în competițiile județene, iar la cele regionale, a înregistrat cea mai frumoasă performanță, tot la 500, un minut și 29 de secunde — tot prima.

Ca și tovarășul Lupaș Gheorghe, e decisă să participe și de acum înainte la toate întrecerile sportive.

„Sunt fericită că am putut participa la aceste competiții, iar succesul obținut, îmi dă curaj pentru viitor.

Am câștigat și sper eu și de acum înainte voi purta cu cinste numele grupării din care fac parte.

Știam că o să fac ceva, dar să ajung prima, nu mă așteptam. În orice caz, faptul mă bucură.

Sper să fac o figură bună la competițiile provinciale și poate căpe știu... la București, pe țară. Deocamdată mă antrenez...”.

Lucrând la mai multe mașini, tinerii dela Uzinele din Cugir, obțin numeroase depășiri de normă

Urmând exemplul tânărului Prodan Ioan dela secția sculărie a Uzinelor Cugir, care lucrează la două strunguri, — tot mai mulți muncitori dela aceste Uzine încep să lucreze la mai multe mașini.

Astfel, tinerii Grivan Gligor, Topan Ioan și Mareu Constantin, au început să lucreze la câte două strunguri, depășind normele de lucru cu 100 la sută și cu 120 la sută.

Elanul lor tineresc a îndemnat și pe vârstnicul Cornean Teofil să lucreze la două strunguri, depășind astfel norma cu 100 la sută.

Prin efortul lor acești tovarășii înlocuiesc munca strungarilor care sunt plecați în concediile de vară, unii la băi, iar alții în stațiunile balneo-climaterice.

La fel, în cadrul unei confidențe de producție, frezorii secției sculărie au discutat cu viu interes posibilitățile de a trece și ei să lucreze la mai multe mașini.

Acum tânărul frezor Boșorogan Iosif lucrează la trei freze și depășește norma zilnic cu 275 la sută, iar frezorul Blada Ioan lucrează la două freze depășind norma cu 120 la sută.

Deasemeni tânărul Tasnadi Victor, lucrează la două freze obținând depășiri de normă între 100 la sută și 200 la sută.

Urmând exemplul acestor tineri și la secția mașini-unelte, muncitorii au început să lucreze la mai multe mașini.

Raboterul Blaga Petru lucrează la trei raboteze depășind norma zilnic cu 210 la sută.

G.H. TIGAU, coresp.

In cinstea Festivalului și Congresului Mondial al Tineretului Tinerii minerii din Brigăzile U.T.M. - Aninoasa și-au luat angajamentul de da carbune cât mai mult și cât mai bun

În ziua de 13 crt., a avut loc o organizare de U. T. M., — un meeting la care au participat toți tinerii minerii dela Aninoasa. Meeting în care ei și-au luat angajamente în cinstea Festivalului și Congresului Mondial al Tineretului.

S'au prelucrat cu această ocazie angajamentele luate de tinerii dela Grivlța Roșie în același scop, în continuare prelucrându-se planul de muncă și angajamentele tinerilor dela Aninoasa.

Astfel, Brigada U.T.M.-istă a tovarășului Pop Ioan 39 și-a luat angajamentul de-a mări producția cu 20 la sută, iar cea a tovarășului Baln Petru, cu 3 la sută. Condițiile angajamentelor cuprind — pe lângă depășirea de normă, — economisirea de exploziv și material de întreținere, lichidarea absențelor nemotivate și extragerea unui carbune de calitate.

Meetingul a luat sfârșit într-o atmosferă de nedescris entuziasm, toți tinerii fiind hotărâți de-ași face la bun sfârșit sarcinile asumate.

In strânsă colaborare cu tehnicienii Minerii din grupa tovarășului Popescu Ferdinand dela mina Lupeni au pornit la luptă pentru lichidarea rămănerii în urmă

Unul din abatajele frontale care înaintază în stratul 18, subțire, al minei Lupeni, este acela al grupei conduse de tovarășul Popescu Ferdinand.

Felul și condițiile de muncă din acest abataj se deosebesc mult de abatajele din celelalte straturi de cărbune ale minei. Abatajul are o lungime de 98 m. și o înălțime de numai 1,20-1,30 m., fapt care obligă pe muncii să lucreze încontinuu aplecați.

Ca și în celelalte, în abatajul frontal lung al grupei tovarășului Popescu Ferdinand se lucrează în 3 schimburi de câte 8 ore. Minerii care lucrează în schimbul I, cu două mașini de hayat, creștează stratul de cărbuni lângă culeș, cu tăieturi adânci de 1/2 m. Tot ei mută și șeocul oscilant în masura înaintării frontului de cărbune.

Când minerii din schimbul II intra în șut, gâsesc frontul de cărbune hayat, iar șeocul oscilant mutat lângă frontul de cărbune. În această situație, ei pornesc la muncă productivă, pentru ruperea cărbunului din strat.

Echipa de miniere din schimbul II e împărțită în echipe simple, formate din câte 2 oameni, care împart între ele întreg frontul de cărbune. Unele lucrează pe benzii cu o lungime de 6 m. altele de 7 m. altele de 8 m., fiecare după puterea sa de muncă. Schimbul III al acestei grupe lucrează tot la exploatarea frontului de cărbune, iar armarea abatajului este executată de cele două schimburi productive, care ridică stâlpii de armătură, în măsura înaintării frontului de cărbune.

PE LUNA IUNIE DINTRE CELE 42 ECHEPE SIMPLE, NUMAI 16 ȘI-AU INDEPLINIT NORMELE

În acest abataj, nu se folosește exploziv. Crestăturile adânci făcute cu mașinile de hayat slăbesc frontul de cărbune, înlesnind exploatarea lui numai cu ciocanele de abataj. Minerii din unele echipe, care au învățat să mănușească cu dibăcie ciocanul de abataj, își indeplinesc normele. În total, în cele 2 schimburi productive lucrează 43 de echipe simple formate din câte 2 miniere. 16 dintre ele pe luna iulie, și-au indeplinit normele. Restul de 27 au încheiat luna cu normele neindeplinite.

Sunt multe cauze care au determinat rămănerii în urmă a acestui mare număr de echipe simple din abatajul tovarășului Popescu Ferdinand. Lemnul pentru armătură nu a fost adus întotdeauna la timp în preabataj, însă cea mai mare greutate o constituie faptul că în acest abataj, aproape jumătate din miniere sunt veniți numai de puțin timp în Valea Jiului și nu s'au deprins încă cu munca în abataj.

MASURI PENTRU LICHIDAREA RĂMĂNERII ÎN URMA

Abatajul tovarășului Popescu Ferdinand produce o bună parte din întreaga producție a minei Lupeni. Zilnic, din acest abataj se exploatează aproape 400 tone cărbuni, care atârnă greu în indeplinirea și depășirea programului de producție al minei.

Pentru a lichida rămănerii în urmă a echipelor simple, din inițiativa organizației de Partid, administrația minei Lupeni a însărcinat în mod special pe maștrii miniere Maxim Mihal și Lazăr

Vlorel cu supravegherea și îndrumarea muncii în acest abataj.

Cei doi maștri miniere se ocupa intens de buna organizare a muncii în abataj, de aprovizionarea la timp și în măsură suficientă cu materialul lemnos pentru armarea abatajului, precum și cu aprovizionarea la timp cu vagonete goale pentru încărcatul cărbunelui.

Dar o sarcină de cinste pentru cei doi maștri miniere este ridicarea nivelului profesional al noilor veniți. Ei trebuie să se ocupe intens și permanent de pregătirea rapidă a minerilor noi, din acest abataj, pentru a-l ajuta să lichideze cât mai curând cu rămănerii în urmă.

Nouilor veniți trebuie să li se explice practic și amănunțit cum se mănușește ciocanul de abataj, cum se fixează o armătură, etc.

Munca celor doi tehnicieni a și dat primele roade. Producția grupei tovarășului Popescu Ferdinand a început să crească, iar colaborarea strânsă dintre miniere și tehnicieni va face din această

grupă una dintre grupele frontașe ale minei Lupeni.

DOUA LOCOMOTIVE DIESEL. EFECTUIAZA TRANSPORTULIE NECESARE ABATAJULUI TOVARĂȘULUI *POPESCU FERDINAND

Până de curând transporturile de vagonete goale și pline cu cărbuni, precum și de material lemnos, erau „efectuate de locomotivele Diesel” care mai efectuau și transportul altor abataje.

Intrucât abatajul frontal al grupei tovarășului Popescu are nevoie de transporturi masive de lemn și cărbuni, două locomotive „Diesel” au fost repartizate pentru a deservi în mod special acest abataj.

Felul cum se duce lupta pentru ridicarea producției și productivității muncii în abatajul tovarășului Popescu Ferdinand, oglindește un început bun de preocupare a tehnicienilor față de bună mers al muncii în mina a cărei dezvoltare va contribui efectiv la sporirea producției de cărbune.

In întrecere între ei

Muncitorii dela atelierul divizionar Lupeni, sprijină lupta minerilor pentru cărbune

Angrenați în întreceri sociale, ste muncitorii dela Atelierul Divizionar Lupeni, prin o muncă bună organizare a muncii și reducerea timpului mori, au reușit să obțină importante depășiri de normă.

Astfel, tov. Serian Ștefan lucrând la strunjirea țiglelor necesare lămpilor de benzină a depășit norma cu 51 la sută, tovarășul Gaioschi Iosif cu 26 la sută, iar tov. Radu Pavel cu 25 la sută.

La repararea vagonetelor, tip „Standard” atât de necesare transportului de cărbuni, tov.

Maier Petru și Cioclea Simion au depășit norma cu 29 la sută.

Tovarășii Lorintz Iosif și Biro Ștefan la confecționarea genuncherilor au depășit norma cu 56 la sută respectiv 18 la sută.

Pentru a asigura normala funcționare a utilajului necesar minerilor tov. Schmidt Gotfrid și Tusnar Iosif, lucrând la repararea ciocanelor de abataj, au depășit norma, primul cu 33 la sută, al doilea cu 50 la sută, asigurând astfel în parte creșterea producției de cărbune prin care contribuie la realizarea Planului de Stat.

N. GARBOVEANU, coresp.

14 Iulie 1789 — 14 Iulie 1949

(Urmas din pag. 1-a)

solutiunii feudale. Unul singur e strigățul: La Bastilia!

Patru ore durează asediul. Meseriașii din cartierul Sfânta Ana ajutați de gărzi franceze, atacă. Guvernatorul De Lauvay, încercând să arunce în aer depozitul de exploziv. Nu reușește. Soldații săi prind de veste; îl omoară deschizând apoi larg porțile răsculașilor.

Bastilia a căzut!

Porțile spre progres s'au deschis în fața poporului victorios.

Pentru ultima dată, la Coblenz, nobilimea mai încercă, să stăvilească prin ajutorul prusacilor, lupta de eliberare a poporului.

Bătălia dela Valmy le spulberă toate nădejzile.

Nu acesta a fost însă sfârșitul. În decurs de 160 de ani poporul francez și-a continuat lupta. În locul nobilimii s'a ridicat burghezia exploatarea. În locul Bastiliei eucerite, s'au ridicat alte zeci de bastilii și toate, rând pe rând au avut aceeași soartă.

În 1940, orașul Vichy, prin trădarea lui Petain și Laval, de vine Coblenzul burgheziei, care din forță progresistă devenise retrogradă, contrarevoluționară.

Incepând din acest an, brute-

le cotropitoare fasciste caută sub emblema crucii cu ghiare să recâlcădească Bastilia; Bastilia hitlerismului.

Prin lupta eroică ajutată de Uniunea Sovietică, mișcarea de rezistență franceză, Maquis-ul, dărâmă noua Bastilie.

Ceace au încercat hoardele lui Hitler încercă acum clasele exploatarea din Franța cu ajutorul imperialiștilor anglo-americieni.

Pe ruinele fumegânde ale bastiliilor năruite, cu euznele zădărnice ale Meșterului Manole, vor ei să reintronize Bastilia „planului Marshall”, Bastilia „ajutorului american”.

Străduințele lor criminale se lovesc însă tot mai mult de voința neclintită, tot mai dâră a poporului francez, a căru luptă pentru libertate și pentru pace continuă, condusă de eroicul Partid Comunist Francez.

PIERDUT

Buletinul Biroului Populației nr. 30 din 1951 pe numele Gross Ana eliberat de Milijia Petroreni.

Declar nul

O ȘCOALĂ STAHANOVISTĂ CE DESERVEȘTE MAI MULTE UZINE

(Urmas din pag. 1-a)

aleaga candidați pentru noua școală. Numarul doritorilor s'a dovedit a fi destul de mare. Am hotărât să completez două promoții. Întâia am început să învăț cu primul grup, iar mai târziu cu al doilea grup.

Victor Arhangheleschi a descris apoi felul în care dărugetu studii școlii stahanoviste. În prezența inginerului Nicosai Subnicov, prin-tehnolog, care a fost atașat la școală în calitate de consultant, stahanovistul Arhangheleschi a elaborat programul de studii și a întocmit oampește ale prelegerilor. S'a hotărât că numărul total al prelegerilor să fie de 6, câte una pe săptămână, în zilele libere de lucru. Studiarea se facea în secțiunile lui Victor Arhangheleschi, lângă mașinile-nalbe ale acestuia. În felul acesta elevii puteau mai bine și mai plastic să-și însușească experiența inovatorului. Stahanovistul înțelegea prelegerile ale cu arătarea practică a nouilor metode de lucru.

La prima lecție, Victor Arhangheleschi a demonstrat elevilor că, școlile ce și lea făcut din aliaje dure, care au permis să fie de trei ori mai sporită viteza torenii metalului, și a arătat elevilor și dispozitivele, datorită cărora a fost accelerată prelucrarea pieselor. Cu mare atenție muncitorii ascultau sfaturile lui referitoare la organizarea locului de muncă și pregătirea școlilor.

A doua lecție a stahanovistului avea drept subiect: „Îngrijirea mașinilor-unelte la diferite ritmuri de tăiere a metalului”. Lecția a treia a fost închinată nouilor metode de prelucrare a pieselor cu o configurație complexă. Lecția a patra s'a referit la metodele de combatere a defectelor în lucru, de lichidare a rebuturilor. În cursul lecției a cincea și a șasea, conducătorul școlii a controlat gradul de cunoștințe a elevilor și felul în care și-a însușit experiența lui. El a rămas mulțumit: toți cei 20 muncitori la freze și-au însușit perfect lucrul la mașinile-unelte în ritm accelerat.

La despartire, inginerul Șubnicov și stahanovistul Arhangheleschi, a oferit elevilor un dar și anume o trusa completă de cașe de freze făcute din aliaje dure, sub conducerea resortului tehnic a uzinei „Linoțip”.

La fel se învăța și în școala condusă de strungarul Ivan Galeșcu.

Și cure sunt rezultatele a acestei învățămînt? — I-am întrebăat eu pe Victor Arhangheleschi.

Recent m'am întâlnit cu toștii mei elevi. Ei aplică acum cu toți noile metode rapide de prelucrare a metalului. Astfel muncitorul Kazakov dela uzina „Krasavin” dela uzina de aparate pentru gaze din Leningrad, dau acum câte trei norme pe zi. Înainte venea ei nu reușeau să îndeplinească programul de lucru de 150 ac. s'au. Fiecare din ei obține acum cu cel puțin 1000 de table mai mult, pe lună, decât

înainte. Câte două norme și jumătate, sau trei norme dau deosebirea și muncitorii Tigotru, Jucov, Ivanov și alții.

— Trebuie să recunoșc, că mă lucrez nu numai faptul acesta, ci și un lucru care este deosebit de important și anume: aproape toți elevii mei au organizat și ei în secțiunile lor școli stahanoviste. Experiența mea este folosită în prezent de un număr de peste 150 muncitori dela freze din alte întreprinderi. Cum se înțelege, noua de lucrare când alți asemenea lucrători din țară este să lucreze bine în însuși și alți este să găsi în întreg colectivul muncitorii acum mai cu spor. Deșigur că în ultimul caz, succesul este mai important și mai palpabil.

În privința propoziției a inovatorilor dela uzinele „Linoțip” o răspund foarte repede. Numarul școlilor stahanoviste în care învăța la un loc muncitorii dela diferite uzine crește pe zi ce trece. În modul acesta experiența frunzașilor în producție poate fi popularizată mult mai repede și în consecință, crește numărul muncitorii muncii de o productivitate superioară.

Recent m'am întâlnit cu toștii mei elevi. Ei aplică acum cu toți noile metode rapide de prelucrare a metalului. Astfel muncitorul Kazakov dela uzina „Krasavin” dela uzina de aparate pentru gaze din Leningrad, dau acum câte trei norme pe zi. Înainte venea ei nu reușeau să îndeplinească programul de lucru de 150 ac. s'au. Fiecare din ei obține acum cu cel puțin 1000 de table mai mult, pe lună, decât

înainte. Câte două norme și jumătate, sau trei norme dau deosebirea și muncitorii Tigotru, Jucov, Ivanov și alții.

— Trebuie să recunoșc, că mă lucrez nu numai faptul acesta, ci și un lucru care este deosebit de important și anume: aproape toți elevii mei au organizat și ei în secțiunile lor școli stahanoviste. Experiența mea este folosită în prezent de un număr de peste 150 muncitori dela freze din alte întreprinderi. Cum se înțelege, noua de lucrare când alți asemenea lucrători din țară este să lucreze bine în însuși și alți este să găsi în întreg colectivul muncitorii acum mai cu spor. Deșigur că în ultimul caz, succesul este mai important și mai palpabil.

În privința propoziției a inovatorilor dela uzinele „Linoțip” o răspund foarte repede. Numarul școlilor stahanoviste în care învăța la un loc muncitorii dela diferite uzine crește pe zi ce trece. În modul acesta experiența frunzașilor în producție poate fi popularizată mult mai repede și în consecință, crește numărul muncitorii muncii de o productivitate superioară.

Echipa tov. Sibișan Ioan dela mina Lupeni a realizat în luna iunie o economie de peste 117 mii lei

Peste tot, în mine, uzine, fabrici, ateliere, muncitorii dau cu hotărâre luptă pentru realizarea unei producții sporite cantitativ și calitativ. În același timp însă eforturile lor sunt îndreptate și pentru a obține succese în bătălia pentru economii.

La mina Lupeni, pentru betonarea galeriilor principale de transport și a puțurilor erau necesare unuaj peste 126 mil buc. blocuri de piatră, care în prețul de 15 lei bucata costau 1 milion 800 mil lei.

Pentru a reduce la maximum cheltuielile de regie și deci a realiza o serio de economii, echipa tovarășului Sibișan Ioan și-a luat angajamentul să confecționeze

muncind voluntar întreaga cantitate de blocuri. Astfel, în cursul lunii iunie au fost confecționate 13.589 blocuri în 266 posturi. Nu mai intrând însă mâna de lucru, costul lor a fost redus dela 15 la 6,25 lei pe bucata, realizându-se în acest fel o economie de 117.153 lei.

Munca echipei Sibișan Ioan în succesul lor obținut în decursul lunii iunie poate servi drept pildă de strădănie muncitorilor conștienți de a împleți lupta pentru mărirea producției cu bătălia pentru economii, pildă care trebuie urmată de toți muncitorii din toate locurile lor din mina.

N. STĂNCIOIU, coresp. vol.

CINEMATOGRAFUL MUNCITORESC PREZINTĂ VINERI — SÂMBĂTĂ — DUMINICĂ

O PRODUȚIE A STUDIOURILOR „MO SFILM”-1949

Intâlnirea pe ELBA
Regia: GRIGORE ALEXANDROV ★ Muzica: D. SOSTACOVICI

